

H...i ký c...a m...t đ...ng viên C...ng s...n thoái Đ...ng.

Ông Vi Đ...c H...i nguyên là là tr...ng ban tuyên giáo, giám đ...c tr...ng đ...ng, th...ng v... huy...n...y huy...n H...u Lũng (t...nh L...ng S...n). H...n nay Ông đã thôi gi... các nh...m v... cu... đ...ng CSVN đ... tham gia phong trào dân ch... VN qu...c n...i.

1

H...i tôi còn nh... ,tôi nh... b... tôi th...ng hay hát ru m...y câu ca dao quen thu...c cho tôi và các em tôi đ... ru ng... . Th...c ra ông không thu...c nhi...u, ch... quanh qu...n m...y bài Con cò bay l... bay la, M... đi làm v... ...; r...i m...t vài bài v... quê h...ng đ...t n...c gì đó. Nh...ng quen thu...c nh...t v...n là m...y câu ca dao:

Công cha nh... núi thái s...n
Nghĩa m... nh... n...c trong ngu...n ch...y ra
Bác H... h...n m... , h...n cha...

R...i ông t... gi...i thích cho tôi nghe r...ng: Núi thái s...n to l...m, v...a to v...a cao, ... mình không có núi nào to, cao b...ng. N...c ... ngu...n ch...y ra h...t ngày này qua ngày khác, h...t năm này sang năm khác không bao gi... c...n. Ng...i ta so sánh nh... v...y đ... th...y công lao cha m... chăm sóc nuôi d...ng đ...i v...i ng...i con là r...t to l...n. Đ...o làm con ph...i bi...t đ...u đó và luôn ph...i có hi...u v...i

cha m..., luôn ph...i vâng l...i cha m... ..

Bác H... nh... th... nào mà h... n c... b... m... ? Tôi th... c m... c. Ông gi...i thích cho tôi: L... n lên con s... hi... u. Bác H... là ng...i có công r... t l... n đ...i v...i đ... t n... c, đ...i v...i dân t... c Vi... t Nam. Công lao c... a ng...i l... n nh... bi... n đông. Con ph...i bi... t n... u không có bác H... thì không có chúng ta hôm nay, chúng ta không đ... c làm ng...i, công lao bác H... là h... n c... m..., h... n c... cha đ... y.

Nhà tôi thu... c thành ph... n b... n nông. B... tôi r... t t... hào v... thành ph... n “c... b... n” này, c... g... ng l... m m...i đ... ng đ... c căn nhà g... ba gian. Hôm vào nhà m...i có ông cán b... tuyên hu... n c... a huy... n u... đ... c h... phóng xu... ng n... m... xã tôi đ... n hàng năm nay đ... v... n đông nhân dân ch... p hành đ... ng l...i chính sách c... a đ... ng, nhà n... c. Ông th... ng xuyên đi l...i ăn n... m... nhà tôi, vì b... tôi cũng làm m... t chân nho nh... xã (làm phó ch... t... ch UB xã). Ông đ... n và đem t... ng m... t câu đ...i vi... t b... ng ch... qu... c ng... ép tròn, nguyên b... n c... a hai v... đ...i là:

... n Bác đ... ng ... m no ki... n thi... t
Nh... t... tiên phúc tr... ch bình an

Tôi v&a treo xong & n&i trang tr&ng nh&t, m&y ông b&n b& tôi t&m t&c khen hay và đ&a nhau đ&a ra l&i bình. V& th& hai thì đã rõ ít ai tranh lu&n và gi&i thích; v& th& nh&t thì nhi&u ng&&i háng hái phân tích. Ông cán b& tuyên hu&n c&a huy&n u& nói đ&ng đ&c và sâu s&c l&m. Ông nói: n&u không có Đ&ng, không có Bác H& thì không th& có cái nhà m&i này đ&&c, vì lo&i ng&&i nh& chúng ta su&t đ&i đi làm thuê làm m&&n cho b&n đ&a ch&, c&&ng hào, c&m không đ& ăn, áo không đ& m&c, l&y đâu ra ti&n n&a mà làm nhà? Mà có ti&n c&a đi ch&ng n&a thì chúng nó cũng không cho ta làm vì nó ch& mu&n dân ta nghèo kh& su&t đ&i...

Bác nói chí ph&i, câu đ&i th&t ý nghĩa, c& gi&i là đ&i chan chát... Liên ti&p h&t ng&&i này đ&n ng&&i kia chúc r&&u ông. Lúc đó tôi cũng r&t thán ph&c ông cán b& c&a đ&ng này. Mãi v& sau tôi m&i bi&t câu đ&i do m&t ông th&y đ& vi&t cho.

Tôi không th& nào quên đ&&c l&ng gi&ng c&nh nhà tôi có ông m&t hôm mua đ&&c m&t t&m &nh Bác H& đ& treo nhân d&p t&t nguyên đán s&p đ&n. Ông ng&m nghĩa mãi r&i quy&t đ&nh treo lên m&t chi&c c&t quân & gi&a nhà, v&a đ&ng đ&ng xong, ông cán b& c&a đ&ng vào li&n xua tay và nói v&i ch& nhà: “&y, ch& này không đ&&c, ph&i treo lên ch& tr&nh tr&ng nh&t ch&! Cái &nh này còn quan tr&ng h&n c&t&iên chúng ta. Ông ph&i treo lên trên bàn th& thì m&i ph&i đ&o ch&!” Th& là t&m &nh đ&&c đ&a lên trên bàn th&, cao h&n c& bát h&&ng th&t&iên. T& đó & làng tôi nhà

ai mua đ...c ...nh Bác H... đ...u treo ...v... trí nh... ông cán b... c...a đ...ng h...ng đ...n.

Vào đ...p năm h...c m...i, các gia đình đ...u mua s...m cho con b...qu...n áo m...i. Nhà tôi nghèo nên không có đ...c ni...m vui ...y. Cùng làng có đ...a cùng trang l...a tôi, sáng nay nó mong m...i m... nó đi ch...v... Ch... là m... nó h...a mua cho nó b...qu...n áo m...i. V...a th...y bóng dáng m... là nó ch...y ùa v...ngay, b...n tr... chúng tôi cũng ùa theo xem. V...n ông cán b...c...a đ...ng h...phóng ...y ng...m nghĩa b...qu...n áo m...i mà m... nó v...a m...c th... cho nó r...i d...ng đ...c: “Đây là áo c...a đ...ng, c...a Bác H..., nh... công ...n c...a đ...ng, c...a bác ta m...i có c...m ăn áo m...c, cháu c...g...ng h...c cho gi...i đ... đ...n đáp công ...n đ...ng, bác H...nhé.” Đ...a tr...g...t đ...u vâng vâng đ...đ... B...m... nó cũng g...t gù tán th...ng và nói thêm v...i con: “Bác là cán b...c...a đ...ng, bác nói cái gì cũng đúng. Con ph...i nh...l...i bác đ...n, nh...ch...a?” “Vâng ...!” Đ...a tr...l...i g...t gù. Tôi t...i thân vì mình không có qu...n áo m...i; và lúc đó cũng bi...t t...an ...i mình vì ch...c còn r...t nhi...u b...n nh...mình, nh...t là các b...n ...các n...c khác nh... Trung Qu...c, Liên Xô ch...ng h...n, vì ...đó làm gì có đ...ng, có Bác H...nh... Vi...t Nam ta!

Tôi l...n lên trong môi tr...ng nh...v...y. Không riêng gì tôi, tôi mong ...c l...n th...t nhanh đ... đ...c vào đ...ng, đ...c...ng hi...n đ...c nhi...u cho t...qu...c, cho nhân dân. Tôi cũng r...t t...hào v...cái thành ph...n đ...c g...i là “c...b...n” c...a gia đình mình, t...hào v...b...mình, tuy ch...ng có trình đ...gì nh...ng cũng đ...c đ...ng trong

hàng ngũ c...a đ...ng. Có chút ít v... l...i th... nên tôi đã s...m tr... thành đoàn viên, h...i đó đ...c g...i là cánh tay ph...i c...a đ...ng. Có nhi...u ng...i th...c m...c, tôi là ng...i thu...n tay trái nên th...y cũng có lý. Sau này đ...c đ...i thành cánh tay đ...c l...c c...a đ...ng, tôi t... hào l...m. Nh... l...i nh...ng năm m...i đi công tác, tôi nôn nóng mu...n đ...c đ...ng vào hàng ngũ c...a đ...ng. Ch... th... mà m...y l...n chi đoàn c... quan tôi bình b...u đoàn viên ...u tú đ... gi...i thi...u cho đ...ng xem xét, b...i đ...ng k...t n...p đ...ng, tôi b... r...t m...y l...n vì còn m...t s...m...t h...n ch... c...n ti...p t...c tu đ...ng, tôi đã c...m th...y chán s...ng. Th... r...i l...i tr...n t...nh l...i. Và cái gì đ...n s... đ...n. Năm 1980 tôi đ...c k...t n...p đ...ng, đánh d...u b...c ngo...t trong cu...c đ...i tôi.

Tôi là ng...i cũng ch...ng có trình đ... và tài cán gì, nh...ng đ...c c...p trên quan tâm nâng đ... nên v...a chuy...n đ...ng chính th...c tôi đã đ...c b...u vào c...p u... đ...a ph...ng (c...p huy...n). R...i năm 1983, đ...c c... đi h...c tr...ng đ...ng Nguy...n Ái Qu...c h... cao c...p t...i Hà N...i, đ...n năm 1986 ra tr...ng. Trong th...i gian h...c, tôi đ...c ti...p nh...n nh...ng thông tin r...t quan tr...ng. Đó là: ch... nghĩa mác lê-nin là đ...nh cao c...a khoa h...c xã h...i; xã h...i loài ng...i t...t y...u ph...i đi lên cnxh và cncs; ch... nghĩa t... b...n là th...i nát, đang gi...y ch...t, là đêm hôm tr...c c...a cnxh; mu...n xây đ...ng cnxh và cncs thành công thì t...t y...u ph...i có chính đ...ng c...ng s...n lãnh đ...o, s... lãnh đ...o c...a đ...ng là tuy...t đ...i; đ...ng không chia s... quy...n l...c, quy...n lãnh đ...o cho b...t c... ai vv và vv.

Ra tr...ng, tôi nh... m...t con chiên ngoan đ...o. Tôi luôn tin vào

đ...ng. Tôi là m...t trong nh...ng ng...i l...n ti...ng kh...ng đ...nh đ...ng l...i c...a đ...ng luôn đúng đ...n, m...c dù trong th...i đi...m đó đ...t n...c đang đ...ng bên b...v...c th...m do nh...ng chính sách sai l...m c...a đ...ng gây ra. Ch...c vì th...t...i đ...i hôi huy...n đ...ng b... năm 1986 tôi đ...c b...u vào th...ng v... huy...n u..., ph... trách công tác t... ch...c c...a đ...ng b... huy...n.

Đ...i h...i 6 c...a đ...ng m... ra đ...ng h...ng m...i, đ...ng h...ng m...c...a, xóa b...t...p trung quan liêu bao c...p, đ...i m...i t... duy, nh...t là t... duy kinh t... ... Tôi cũng là ng...i hăng hái tuyên truy...n v... các quan đi...m c...a đ...ng theo đúng nh...ng gì đ...ng đ...nh h...ng. Cũng vào th...i đi...m này tôi b...t đ...u v...p ph...i nh...ng hi...n th...c khách quan, t...c là nh...ng th...c t... sinh đ...ng trong đ...i s...ng xã h...i, n...u đem đ...i chi...u v...i các quan đi...m c...a đ...ng thì tôi th...y nó không đúng v...i nh...ng gì mà đ...ng đã nh...i nhét cho tôi. Tôi b...t đ...u hình thành l...i t... duy m...i theo phong trào đ...i m...i t... duy mà đ...ng đang hô hào và b...t đ...u chú ý và ti...p nh...n nh...ng th...c t... đó đ...r...i t... mình đánh giá, phân tích, suy lu...n. Th...t thú v... . Có nh...ng cái mà tr...c đây mình cho là vi...c c...n con, không đáng quan tâm, b... ngoài tai, thì bây gi... suy ng...m l...i, l...i th...y nó r...t có ý nghĩa. L...n theo l...i t... duy này có nh...ng lúc tôi đã gi...t thót mình vì c...m th...y x...u h... v... nh...ng gì mà mình đã nói và làm, v... nh...ng gì mà mình đã thao thao b...t tuy...t đ...r...i đây th...y đ...i h...n 180 đ..., không bi...t mình s...ng x... sao đây.

T... đó con ng...i tôi đã có nh...ng chuy...n bi...n căn b...n trong t...

tịch ng, tịch mịch tịch con ngịch i nói và làm theo địch nh hịch ng sang con ngịch i biịch tịch p nhịch n hiịch n thịch c xã hịch i địch rịch i có thái địch nghiêm túc đánh giá, xem xét nó theo nhiệ u giác địch khác nhau.

2&3

Tôi bịch tịch địch u có thái địch nghiêm túc địch xem xét các vịch n địch xịch y ra ngay xung quanh mình, rịch i địch n nhịch ng vịch n địch i nịch i này, nịch i khác. Nhịch ng vịch n địch rịch tịch n mịch n mà trịch i c đây tôi không bao giịch địch tâm tịch i.

Vào cuịch i nhịch ng năm 70 và địch u nhịch ng năm 80, quân địch i cho giịch i ngũ, phịch c viên hàng loịch t chiịch n sĩ, sĩ quan trịch vịch địch a phịch i ng do cuịch c “kháng chiịch n chịch ng Mịch cịch u nịch i c” đã hoàn thành. Thịch i đó các cịch quan cịch a địch ng, nhà nịch i c, đoàn thịch i các cịch p i t tịch p nhịch n nhịch ng bịch địch i phịch c viên xuịch t ngũ. Tiêu chuịch n duy nhịch t địch i c tuyịch n địch ng là địch ng viên vì thịch i đó đang

thi... u cán b... tr... m tr... ng.

Sau th...i gian công tác, nh...t là t... khi chuy...n đ...i c... ch... t... khép kín, bao c...p sang c... ch... m..., ph...n l...n đã không đáp...ng đ...c c... v... tiêu chu...n cũng nh... v... năng l...c th...c ti...n, vì tuy...t đ...i đa s... là nh...ng ng...i ch...ng đ...c qua tr...ng l...p nào, l...n lên h... ph...i c...m súng chi...n đ...u theo ti...ng g...i thiêng liêng c...a đ...ng. Th... là h...t đ...t gi...m biên này đ...n đ...t gi...m biên khác l...n l...t h... ph...i v... đ...a ph...ng. Vi...c h... ph...i r...i kh...i công s... thì ch...ng ai ph...n...ng gì, ngay c... nh...ng ng...i ph...i ra đi h... cũng th...y vui lòng vì t... mình th...y không đáp...ng đ...c nhi...m v... trong tình hình m...i.

Cái đáng bàn là cu...c s...ng c...a h... nh... th... nào sau khi tr... v... đ...a ph...ng. Nhà n...c tr... cho h... đ...c kho...ng 6 tháng l...ng, v...n v...n ch... có v...y.

Th...t không may cho h..., th...i đi...m đó các đ...a ph...ng đã ti...n hành xong vi...c giao khoán ru...ng đ...t ...n đ...nh lâu dài cho các h... gia đình. Tôi đã đ...c ch...ng ki...n c...nh h...ng h...t c...a nhi...u ng...i khi h... tâm s..., c...nh ng...ngác tìm k...sinh nhai.

Đã không ít ng...i đòi đ...ng, chính quy...n c...s...ph...i chia ru...ng đ...t cho h..., và t...t nhiên đ...ng, chính quy...n không th...moi đâu ra ru...ng đ...t đ...cho h...cày. C...c ch...ng đã, nhi...u ng...i đã tr...c ti...p đòi ru...ng cha ông mà ngày tr...c h... đã góp vào h...p tác xã, không ít ng...i đã t...ý đi cày ru...ng cha ông c...a mình, th...là hình ...nh ng...i chi...n sĩ năm x...a c...n...c tr...n tr...ng, m...n m...:

“hoan hô anh gi...i phóng quân
kính chào anh con ng...i đ...p nh...t
l...ch s...hôn anh, chàng trai chân đ...t

sịch ng hiên ngang bịch t khuịch t trên địch i”

Nay hịch đã trở thành địch i tịch ng cịch a địch ng, chính quyịch n địch a phịch ng, hịch địch c quy là công thịch n, gây rịch i, chịch ng lịch i địch ng lịch i cịch a địch ng, nhà nịch c. Kịch t cịch c có ngịch ng i bịch đuịch i ra khịch i địch ng, có ngịch ng i bịch bịch bịch t lên xã, lên huyịch n tịch m giam địch xịch lý vì đã ngang nhiên lịch n chiịch m địch t đại cịch a nhà nịch c đã giao cho ngịch ng i khác. Liên quan địch n các chiịch n sĩ giịch i phóng quân, nhịch ng con ngịch ng i đã tịch ng làm nên “nhịch ng chiịch n công hiịch n hách, giịch i phóng miịch n nam, thịch ng nhịch t tịch quịch c”, tôi chịch t nhịch mịch t sịch kiịch n quan trịch ng trong địch i tôi, vì nó mịch t lịch n nịch a khịch ng địch nh cách nhìn nhịch n khác thịch ng cịch a tôi vịch cuịch c chiịch n tranh địch ng c giịch i là “chịch ng Mịch , cịch u nịch c”.

Năm 1990, tôi địch ng c tham gia đoàn cịch p uịch , chính quyịch n địch a phịch ng đi thăm viịch ng nghĩa

trang Trußng Sßn (v&i đ&a phßng t&i cũng cß lißt s&i đßc quy tß t&i nghĩa trang này). H&i đß nghĩa trang đßc tu bß, mß rßng và nâng cßp. T&i thßy ghß rßn khi nhìn thßy máy &i &i lên nhßng khúc xßng ngßi, cß nhßng đßu lâu bßt lên. Nßc mßt t&i &a ra v&i bißt rßng còn rßt nhißu, rßt nhißu nhßng h&i cßt còn nßm sßu trong lòng đßt này, mà chßc chßn chßng phßi h&i cßt ngßi Mß hay bßt cß cßa ngßi nßc ngo&i nào đßn đßy xâm lßc nßc ta mà còn nßm đßi lòng đßt này, mà chính là xßng, thßt cßa ngßi Vißt Nam ta. Trong phßm vi bài vißt này t&i không phát bißu chính kißn cßa mình, nhßng t&i tin rßng lßch sß sß rßt công bßng đß phán xét vß cußc chißn này. T&i nhß rßng ngay lúc đß t&i nhß câu nói cßa Hß Chí Minh đßi ý rßng: nßc nhà thßng nhßt, đßc lßp, tß do, cß nßc đß lên chß nghĩa xã hßi mà dân vßn đßi, nghèo thì thß đßc lßp tß do &y cũng chßng cß ý nghĩa g&i.

B...t c... ai không đ... ý đ... n thì nó cũng đ... p vào m... t hình ... nh trong xã h... i Vi... t Nam b... t đ... u xu... t hi... n m... t t... ng l... p “giai c... p” m... i. T... ng l... p này giàu lên m... t cách nhanh chóng, đó là t... ng l... p đ... ng viên c... ng s... n có ch... c, có quy... n. Tôi cũng nh... n th... y càng ngày cán b... có quy... n ch... c h... khác cán b... ngày x... a l... m, h... tr... nên xa dân, tr... nên hách đ... ch, quan liêu t... lúc nào không bi... t. Tôi nh... có l... n m... t lãnh đ... o c... p t... nh xu... ng c... s... thăm và làm vi... c, đám tr... con xúm vào ng... m nghĩa chi... c xe con c... a v... lãnh đ... o đ... a ph... ng, có v... th... ký gì đó ra b... o lái xe v... i gi... ng gay g... t: C... u ph... i chú ý, không đ... cho b... n tr... con nó đ... n g... n xe, k... o nó ngh... ch h... ng xe là ch... t đ... y. Ng... i lái xe vâng da liên h... i. R... i v... n ng... i cán b... y, ông quay l... i nói r... t đ... c v... i đám tr... con. Ông nói: b... n nhóc chúng mà đi ra ngoài ch... i, không đ... c đ... ng vào xe ô tô nhé, đ... a nào ngh... ch xe b... m... ph... i đ... n ... m, bán h... t s... trâu, bò c... a xã này còn ch... a đ... n n... i chi... c xe này, chúng mà đi hi... u ch... a.? B... n tr... con tr... m... t r... i l... ng ra ngoài. Tôi ch... nh lòng vì th... y ông cán b... kia ăn nói x... c

x... c v...i dân, nh... t l...i là v...i tr... em. Tôi quay ra tính ngay, ... cái xã mi...n núi này có g...n 400 h..., t...ng đàn trâu, bò có 600, bình quân m...i h... có 1,5 con trâu ho...c bò, trong đó trâu bò cày kéo 400 con (theo báo cáo c...a xã). Bình quân giá th...i đi...m đó bán đ... c m...i con 1 tri...u, nh... v...y làm sao mua n...i chi...c xe c...a ông lãnh đ...o t...nh này, nghe nói giá chi...c xe này đ...n g...n 1 t... đ...ng.

Cho đ...n bây gi... tôi v...n không hi...u t...i sao nh...ng ng...i có ch...c có quy...n, nh...ng ng...i ... các ngành “nh...y c...m” mà dân v...n g...i là ngành hái ra ti...n, h... giàu lên nh... nh... đi...u g...p gió mà xã h...i ta đ...ng nhiên th...a nh...n, cho r...ng nh...ng ng...i này không giàu m...i là chuy...n l....

Tôi cũng không hi...u có nhi...u quy đ...nh mang tính đ...c quy...n, đ...c l...i mà đ...c ban hành

tịch ng chịch nó không bao giờ thực hiện được vì nó quá vô lý, vô lý đến nỗi các cấp, các cơ quan chức năng mọt. Thí dụ: Hội quy định những lô đất khác nhau để cấp cho các đối tượng khác nhau, như lô đất của thành phố, lô đất của cán bộ công chức thành phố... Số dĩ phải phân ra như thế là vì mỗi lô có vị trí khác nhau và đi liền nó là giá trị của nó hoàn toàn khác nhau.

Phân ra như vậy cũng là để có chế độ khác nhau. Đó là thành phố cấp, thành phố trung tâm để người dân, UBND người dân sẽ được cấp với diện tích rộng hơn... Có điều là tuy thế thì không thấy có lô đất nào dành cho những đối tượng là thành phố bình, bà mẹ anh hùng, gia đình có công với nước... mặc dù mặt số đối tượng này họ cũng có nhu cầu và đất đai còn gay gắt hơn các thành phố đối tượng mà cấp ủy đảng quy định, thậm chí đất của họ còn “độc” nhà nước thu họ để cấp cho cán bộ công chức.

Lịch nói về chuyện ngày 27-7 ngày tháng binh-liệt sĩ hàng năm. Tôi biết chuyện này là chuyện rất nhẹ nhàng thôi đã trót thì trót luôn: uống nước nhàn nhàn là truyện tháng tết đẹp của dân tộc ta mà. Đúng, nhà nước Việt Nam đã làm được khá nhiều việc để “độc lập đáp nghĩa”, điều đó không ai phủ nhận hoàn toàn phần. Câu ca miêng “ngày giết tháng chết, ngày tết tháng sống”.

Đúng vậy, tôi được đi đợt nhiều ngày lễ “trung đội” này, gọi là ngày “tháng binhliệt sĩ”, nhưng tôi thấy thấy tháng binh, gia đình liệt sĩ đâu, chỉ thấy nhận mặt đội diện các ban ngành mà bắt cứ hội nghề nào cũng có mặt, có chăng lúc nhiều nhất tôi đếm được 4 người tháng binh và 3 gia đình liệt sĩ trên tổng số hơn 6 chục người đội diện và khi xếp mâm thì được trên 8 chục người. Điều đáng nói là nhiều thôn, xã cấp u, chính quyền, mặt trận tổ chức huy động quyên góp để “độc lập đáp nghĩa”

ch... đ... ho... c không đ... chi b... a c... m đ... t... ch... c
t... a đàm k... ni... m ngày l... thiêng liêng này.
Nh...ng đ...i t...ng th...ng binh, gia đình li...t sĩ
ch... nh...n đ...c món quà c...a nhà n...c g...i đ...n,
ngoài ra h... ch...ng nh...n đ...c gì thêm. Hình ...nh
m...t ng...i có quy...n ch...c khá cao, trong không
khí vui m...ng, th...hi...n tinh th...n “u...ng n...c nh...
ngu...n”, ông nói v...i gi...ng đi...u gi...u c...t: “theo
tôi nên đ...ng, nhà n...c tách ra ngày
th...ng binh riêng, ngày li...t sĩ riêng đ...anh em
mình có đ...p bù khú h...n.” Rồi ông c...i khà khà
ch...ng c...n gi...ý t...gì v...i m...i ng...i xung quanh.
M...i ng...i đ...ng thanh tán th...ng, cùng nhau
nâng chén hô to: dô... dô.

Nh...ng chuy...n t...ng t...trên không sao k...h...t
n...i. Ng...i ta thì cho r...ng chuy...n đ...i th...ng,
nh...ng đ...i v...i tôi nó tác đ...ng th...t sâu s...c. T...
nh...ng chuy...n th...ng ngày x...y ra xung quanh
tôi, tôi b...t đ...u nghĩ đ...n nh...ng v...n đ...l...n h...n,
nh...ng v...n đ...c...a đ...t n...c, c...a dân t...c.

Thuyết “ông ch và con chó săn” đã đ c đ ng c ng s n vi t nam áp đ ng m t cách tri t đ . Th c t trong cách m ng gi i phóng dân t c ta th y hàng lo t các t ch c ra đ i, có nh ng t ch c đ ng đ ng ra thành l p, có nh ng t ch c đ c thành l p m t cách t phát, v i t t c khao khát giành đ c l p-t do cho t qu c. Nh y c m nh ng đi u đó, đ ng cs đã t p h p h l i thành s c m nh c a dân t c, th c hi n thành công m c tiêu cao c đó. Chính ph đ u tiên c a n c Vi t Nam dân ch c ng hòa g m nhi u thành viên c các đ ng phái, t ch c khác nhau và ngay sau đó nhi u thành viên đã ph i tìm cách rút kh i b i s x o trá c a đ ng c ng s n. Năm 1988 đ ng cs “hóa vàng” đ ng dân ch Vi t Nam và đ ng xã h i Vi t Nam, tr c t n g c cái mà không nh ng đang làm lu m đ n vai trò c a đ ng cs mà còn là ti m n làm lung lay v trí đ c tôn cai tr . Th phào nh nhữm vì đ ng đã làm đ c t t c nh ng gì c n làm đ c ng c v trí th ng tr đ t n c vnh vi n. Đ ng r t đ i t hào vì đ c “nhân dân” g i “đ ng ta”, nh ng đ ng có hi u vì nhân dân s l n v i

“địch ng tây”. Địch t nịch c chịch có mịch t địch ng, dân tịch c Viịch t Nam chịch có mịch t địch ng, mịch t địch ng chi phịch i toàn bịch các hoịch t địch ng trong địch i sịch ng xa hịch i. Tôi lịch n mò địch ý xem địch ng đã đi vào lòng ngịch i địch n đâu, đi vào cuịch c sịch ng thịch nào.

Cịch 6 tháng mịch t lịch n viịch t kiịch m địch m (vào địch p 6 tháng địch u năm và cuịch i năm), khịch nhịch t là ngịch ng ngịch i không có vi phịch m khuyịch t địch m gì. Cịch vịch t óc nghĩ ra khuyịch t địch m gì đó địch địch a vào bịch n kiịch m địch m, không có không xong vì trong bịch n kiịch m địch m bao giịch cũng có 2 phịch n: u địch m và khuyịch t địch m. Cịch c chịch ng đã, tịch nhịch n: “trong địch u tranh phê bình và tịch phê bình con rịch t rệ”, cịch m tịch này hịch u hịch t địch ng viên nào cũng địch a vào và hịch t năm này sang năm khác vịch n phịch i sịch địch ng nó nhịch mịch t cịch m nang cịch a mịch i địch ng viên.

Mịch y địch ng viên đang ngịch i viịch t cịch p tịch c bịch n kiịch m

đi...m,m...t ng...i nói bâng qu... gì đó tôi không
nh...n...a: đúng là trên đ...i ch...ng có gì là tuy...t
đ...i c... . Ông nh...m r...i, m...t ng...i ng...t l...i
nói:ông th... vi...t vào b...n ki...m đi...m đ...ng viên
c...a ông là tôi t...ng đ...i tin t...ng vào s... lãnh
đ...o c...a đ...ng xem, m...i ng...i c...i ... lên, ng...i
kia gãi đ...u gãi tai tôi ch...u, tôi ch...u. Th... là cái
h...c thuy...t t...ng đ...i đã không đúng v...i đ...ng
l...i c...a đ...ng csvn.

Tôi r...t ch...nh lòng vì tôi là m...t trong nh...ng
ng...i đ...c c...p u... giao phó đi tri...n khai các
ngh... quy...t c...a đ...ng, khi đ...c nghe m...y anh,
ch...em trong c...quan kháo nhau: s...nh...t là
ph...i đi h...c t...p chính tr... , nghe ch...ng vào tai gì
c... , bu...n ng... l...m... M...y cháu h...c sinh, sinh
viên thì t... thái đ... gay g...t: cháu ghét nh...t là
môn ch... nghĩa mác-lê nin, b...n cháu ph...i h...c
cái đó đ... làm gì, l...ng nh...ng,vi...n vông làm sao
...y...

Chuy...n vào đ...ng càng nh...ng năm g...n đây càng l... l...m. C...p trên giao cho c...p đ...i nh... giao ch... tiêu k... ho...ch nhà n...c, đ...n v... nào không hoàn thành s... b... g...t ra kh...i danh hi...u “chi, đ...ng b... trong s...ch, v...ng m...nh”. Ch... tiêu y cu...i cùng đ...c đ... lên đ...u chi b... c... s... đ...ng. Đ...c g...p m...t s... thanh niên ... nông thôn ra h...c các l...p tìm hi...u v... đ...ng, l...p b...i đ...ng đ...ng viên m...i k...t n...p, nhi...u ng...i than phi...n: t... nhiên th...y b...o em ph...i đi h...c c...m tình đ...ng, em bi...t gì đâu, b...n em vào đ...ng đ... làm gì? Làm quan ch...ng đ...n mình... Và th...c t... nhi...u đ...ng viên m...i k...t n...p do ph...i đi tìm k...sinh nhai ... n...i khác b... đ...ng luôn, gia đình khó khăn không tham gia sinh ho...t đ...c b... đ...ng luôn. Đi...u l... n...a là không ít đ...ng viên đi thoát ly gia đình nay tr... v... đ...a ph...ng cũng b... luôn. Đ...c bi...t là nhi...u sĩ quan quân đ...i khi ph...c viên, xu...t ngũ, v... h...u cũng b... luôn. Lãnh đ...o đ...ng ... đ...a ph...ng t...c l...m, cho đây là xúc ph...m đ...n thanh danh c...a đ...ng nh...ng c... ph...i “ng...m b... hòn làm ng...t”.

Một điếu u làm cho tôi tự nhiên thấy một hạt sấm trên trán của mình đổ xuống, đó là sự xuống như của khá nhiều những đồng viên có quy định chắc. Câu chuyện xảy ra khá lâu rồi mà tôi vẫn nhớ như in vì nó tác động sâu sắc đến tôi: một hôm đồng chí sinh hoạt một đồng bộ của quan khách lớn đồng chí hành kiêu đi đồng viên đồng chí năm. đồng chí đồng chí quan và là phó bí thư đồng chí đồng chí hành kiêu đi đồng chí. Sau khi ông đồng chí đi đồng chí xong, bí thư đồng chí và là phó thư đồng chí quan chủ trì cuộc họp yêu cầu mọi người tham gia ý kiến góp ý về lãnh đạo. Không ai chịu phát biểu, làm cho chủ trì hơi ngạc nhiên chủ động đồng chí phát biểu, rồi ông chủ trì phát biểu cuối cùng. Ông nói rất nhiều về đồng chí lãnh đạo này. Về khuyết điểm ông nhận rất nhiều đồng chí: tôi đã nhiều lần nhắc nhở, phê bình nhưng đồng chí nhiều lần mà thấy đồng chí chí không tiến triển gì, lần này (ông nói): về tình hình nói đồng chí, nói đồng chí, dù phải một lòng tôi cũng nói, tôi nói là vì sự nghiệp chung, vì sự sống còn của xí nghiệp này, vì cuộc sống của hàng trăm cán bộ, công nhân

đang nắm trong tay, khi tôi óc cớ a địch ng chí nên tôi phải nói đ đ địch ng chí sớ a ngay. Mọi người nhìn thấy đ rớ ông nói gì, đi u khớ ng khi p gì sớ giáng xuớ ng đây. Ông tiếp tục vớ i giớ ng vớ n gay gắt: khuyớ t điớ m lớ n nhớ t cớ a địch ng chí là không chớ u giớ gìn sớ c khoớ cớ a mình. Mọi người cớ i lớ lên phá tan bớ u không khí căng thớ ng.

Năm 1985, thời đó, địch đang tập trung xây dựng cơ p huyớ n thành pháo đài, là địch n vớ tớ chớ cớ vớ kinh tế - chính trị - quân sớ . Tôi trở về đ địch nguyớ n ái quốc hà nớ i, lúc đó có lớ p hớ c bớ i đớ đớ ng cho cán bớ chớ chớ t cớ p huyớ n, một hôm có lãnh đớ o cao cớ p cớ a địch ng và chính phủ địch n thăm và nói chuyện. Tôi đang hớ c lớ đó và đớ đớ c địch n nghe buớ i nói chuyện hiớ m có này. Người địch n là Tớ Hớ u, lúc đó là uớ viên bớ chính trị , phó chớ tớ ch thớ nhớ t hớ i địch ng bớ trớ đớ ng, trớ đớ ng ban xây dựng và tăng cớ đớ ng cớ p huyớ n cớ a địch ng, nhà nớ đớ c. Hớ i trớ đớ ng chớ t ních chớ vớ

lãnh đạo này. Khi ông bước vào hội trường, tất cả đồng nghiệp và tay nòng nòng nhiệt chào đón đúng theo hướng dẫn của ban tổ chức. Ông chào mọi người và trình bày tuyên bố với mọi người: trình bày tiên tôi thông báo với các đồng chí tin vui. Rồi ông ngừng nói, cả hội trường lặng nhẽ chờ đón tin vui. Lát sau ông tuyên bố: tôi xin thông báo tin vui với các đồng chí là: đồng chí từng bí thư Lê Duẩn rất quan tâm đến vấn đề xây dựng và tăng cường công tác huy động. Cả hội trường cười lên rồi nhẽ họp chỗ, mọi người bàn tán nhau cho đến khi ban tổ chức nhẽ chốt t&#. Hôm sau trên trang nhẽ t báo Nhân Dân đăng t&#i nguyên văn l&#i thông báo của nhà lãnh đạo T&# H&#u. Lúc giờ lao mọi người chen nhau chụp ảnh với lãnh t&#, còn tôi l&#n ra quán uống trà.

Lãnh đạo đồng nghiệp quan trọng nhẽ vậy đ&#y, nhẽ ng trong th&#c t&# tôi cũng th&#y nó khác, khác đến nỗi khó hiểu. Nó là chức bí thư đồng cấp

huyền, c...p xã, ph...ng thì không nói làm gì, nh...ng tôi th...y cái ch...c bí th... chi, đ...ng b... c... quan, xí nghi...p thì đ...a đ...y nhau làm, có th... đây là nhi...m v... kiêm nhi...m, ch...ng có l...ng l...u gì c..., nhi...u ng...i nói: ch... t...i rách vi...c. Vì v...y ch...c ...y th...ng là đ...y cho c...p phó th... tr...ng c... quan làm, nhi...u xí nghi...p phân công cho tr...ng phòng hành chính đ...m nhi...m. Cu...c h...p đ...ng, th... tr...ng đ...n v... đ...n d... chính là làm nhi...m v... c...a ng...i đ...ng viên, nh...ng trong th...c t... lúc nào cũng đ...c gi...i thi...u nh... m...t c...p trên v... d... . Các cu...c sinh ho...t đ...ng nh... v...y th...ng là mu...n t... ch...c b...a t...i, bí th... lúc nào cũng tranh th... th... tr...ng c... quan (ch... tài kho...n), vi...n tr... cho chút ít. Ph...i ch...ng đó là lý do khi...n nhi...u ng...i không mu...n làm công tác đ...ng, m...c dù v...n bi...t “đ...ng ta là đ...ng c...m quy...n”.

Quá trình v...n hành theo c...ch “đ...ng lãnh đ...o, nhà n...c qu...n lý, nhân dân làm ch...” đã g...p

nhiệm vụ trực tiếp giữa lãnh đạo với chính quyền quần lý. Nhưng tôi có lẽ lãnh đạo đưa phương đi d h i ngh c a đ n v quân đ i c p s đoàn, trong giữa thi u đ i bi u, ban t ch c giữa thi u ông ch t ch huy n tr c, sau đó mới giữa thi u bí th huy n u , m c dù ông bí th là t nh u viên. M t ông bí th đ nh gà ch i, h m h c l m. Trong b a ăn, có ng i nh c ông s tr ng t nh r ng: ban t ch c hôm nay có s xu t, ông s tr ng nói th ng th ng: trong quân đ i t l nh là trên h t, chúng tôi ch bi t ông ch t ch u ban là to nh t vì ông quần lý, đi u hành m i công vi c, tôi ch làm vi c v i ông ch t ch các c p ch ch a bao giữa làm vi c v i bí th đ ng.

Có lẽ trong th c t vai trò c a đ ng ngày càng b lu m , nguy c này càng r t nguy hi m khi nó đ c v n hành trong quân đ i, công an và l c l ng vũ trang nói chung. Đ c u nguy vai trò c a đ ng ngày càng giữa m thi u trong đ i

số ng xã hội, địch đã có bước đi u chnh quan trọng là: trong quân địch có chế độ chính u ho c chính trị viên nh tr c đây, chế c này ngang v i chế huy tr c ng đ tăng c c ng vai trò lãnh đạo c a địch. Các lực lượng khác và các cơ quan, doanh nghiệp g n th tr c ng, giám đ c kiêm bí thư địch luôn.

Hiện địch đang tìm nh u ph c ng k đ c ng c , l y l i uy lực c a mình, nh ng qu n chúng nhân dân luôn là ng c i có cách nhìn nh n sáng suốt, khách quan và đúng đ n. Mọi trò o thu t đ u ph n tác đ ng trong th i đ i ngày nay.

4&5

“Địch c ng số n Việt Nam, đ i tiên

phong c...a giai c...p công nhân Vi...t Nam, đ...ng bao g...m nh...ng ng...i tiên ti...n nh...t...”. Đó là l...i t... đ... cao mình c...a đ...ng c...ng s...n Vi...t Nam đ...c th... hi...n r...t rõ ràng trong c...ng lĩnh, đi...u l..., cho đ...n t...t c... các văn ki...n c...a đ...ng. B...i nó là tiên ti...n nh...t, tiên phong nh...t... nên nhi...u ng...i đ...c khoác cho mình cái mác “h...n ng...i” y b...t đ...u t... cao, t... đ...i, t... cho mình đã h...n ng...i.

H...i tôi đang theo h...c l...p đ...i h...c t...i ch...c do vi...n đ...i h...c m... Hà N...i t... ch...c, tôi nh... có v... giáo s... nói v...i l...p tôi: “cán b... lãnh đ...o đ...ng hi...n nay

nhò mò t con ngan, cũng biò t bay
nhò ng phò i gò i chim bò ng cò ; cũng
biò t bò i nhò ng so vò i vò t thì thua xa;
cũng đi bò đò c nhò ng không thò
bò ng gà”. Tôi ngò m ngòi, hèn chi đò t
nò c ta, dân tò c ta ngày càng tò t hò u
so vò i thiên hò bò i cò đò nhò ng con
ngan hò ch đò nh quò c kò dân sinh.
Đò n đây, tôi chò t nhò câu chuyò n:

Có đoàn kiò m tra do tò nh uò quyò t
đò nh đò n mò t đò n vò làm nhiò m vò
thu ngân sách tiò n hành kiò m tra các
hò t đò ng cò a đò n vò . Sau khi làm
các thò tò c cò n thiò t, đoàn kiò m tra
yêu cò u đò n vò đò a toàn bò sò sách,

giấy tờ nộp cho đoàn để tiến hành làm việc. Chấp hành lệnh của đoàn kiểm tra, để nhận và bắt toàn bộ hàng thùng máy tính và giao cho đoàn, và nói: “tất cả ở trong đó hết”. Người này nhìn người kia lúc đó, ông trưởng đoàn tuyên bố tạm dừng cuộc kiểm tra để về và ông phân bua để đoàn về ông chấp hành các trang bị loại máy móc này nên không bắt sử dụng. Chuyện cũng kể rằng có ông lãnh đạo đơn vị cao nhất, một mặt để phân công, một hôm ông đến để khai giấy năm học mới một trưởng trưởng đi làm của anh. Ông căn dặn học sinh: Trong thời điểm ngày nay khi mà nước ta hòa nhập với thế giới, bình thường hoá quan hệ với Mỹ, các cháu không nên phụ thuộc vào Anh

mà tiến tới còn phải học các tiến bộ của nhân dân.

Bất cứ ai đã là đảng viên công sản, đưa vào trường đảng học tập huấn luyện trung cấp trở lên ra trường là có thể làm được lãnh đạo, các kiến thức khác không cần thiết bởi đã được trang bị học thuyết chủ nghĩa mác-lênin, đỉnh cao của khoa học xã hội loài người. Trường phải thay thế kiểm tra học tập công khai, các văn bản, chương trình do các trường đảng tập thể như trung tâm đảng không được chính phủ chấp nhận, vì nó không nằm trong hệ thống các trường do bộ giáo dục quản lý (tr

tr...ng đ...i h...c tuyên giáo). Vì v...y
tuy...t đ...i đa số các cán b... đang làm
công tác xây đ...ng đ...ng, các t... ch...c
đoàn th... các đ...a ph...ng ch... có
vấn b...ng ch...ng ch... trong h... th...ng
tr...ng đ...ng nên không th... x...p vào
ng...ch b...c công ch...c nh... cán s...
ho...c chuyên viên đ...c. Cú s...c b...t
ng... làm cho uy l...c c...a đ...ng nói
chung, cán b... làm công tác đ...ng,
đoàn th... nói riêng b... gi...m sút
nghiêm tr...ng. Các cán b... lãnh đ...o
đ...ng t... ra cay cú, b...t bình cho r...ng
đ...ng đã b... chính quy...n h... nh...c. T...
đó ng...i cán b... c...a đ...ng trong con
m...t c...a đ...i ngũ cán b... công ch...c
khác h...n so v...i tr...c và nh...ng ng...i
làm công tác đ...ng cũng đã t... mình

đi u ch nh c v phong thái cũng nh phát ngôn t t n h n. Cũng t đó vi c đi h c t i các tr ng đ ng, t ch c đ ng ph i ra tay c t c , coi đây là nhi m v c a đ ng giao phó.

Tôi cũng th y nh ng đi u b t c p c a b máy đ c g i là “h th ng chính tr ”, bao g m đ ng, nhà n c, các đoàn th chính tr xã h i. V i t cách là “lãnh t chính tr ”, đ ng t t ch c biên ch cho mình b máy đ s không ch u thua kém bên nhà n c, chính ph có b ngo i giao, đ ng có ban đ i ngo i; chính ph có b nông nghi p, đ ng có ban nông nghi p;

chính phủ có ủy ban dân tộc, đảng có ban dân tộc... (địch nghị có cốt giết m đi m t s ban), và bên nhà n có các cơ quan tư pháp, bên đảng có ban nội chính. Hiện thời này địch t chủ c địch các cơ p địch a phịch ng.

Ngoài ra còn b máy c a các t chủ c đoàn th nhân dân cũng đ s không kém ph n. Tất c đ u làm nhiệm vụ quản lý đ t n c, v n đ ng nhân dân chủ p hành các chủ trịch chính sách c a đ ng, nhà n c, điều d t nhân dân tiến lên chủ nghĩa xã hội, b qua t b n chủ nghĩa. Nếu nh các b máy này t tìm nguồn thu, t lo kinh phí

cho nhđịch ng hođịch t đđịch ng cđịch a mình thì khđịch i cđịch n nói, đđịch ng này tđịch t cđịch đđịch u ăn theo nhđịch ng đđịch ng tiđịch n đóng thuđịch cđịch a ngđịch địch dân. Là ngđịch địch i có nhiđịch u năm làm viđịch c trong cđịch quan đđịch ng, nhà nđịch địch c, tôi thđịch y xđịch u hđịch vì hàng năm cđịch vào cuđịch i năm, chuđịch n bđịch bđịch địch c sang năm mđịch i lđịch i điđịch n ra các cuđịch c cãi cđịch rđịch t gay gđịch t vđịch viđịch c phân bđịch kinh phí cho các cđịch quan đđịch ng, chính quyđịch n, các đoàn thđịch nhân dân. Đđịch n vđịch nào cũng đđịch a ra vđịch trí, vai trò và tđịch m quan trđịch ng cđịch a đđịch n vđịch mình hòng có đđịch địch c nhiđịch u kinh phí đđịch chi tiêu. Vào thđịch i kđịch đó đâu đâu cũng thđịch y bàn luđịch n, so tđịch giđịch a cđịch quan này vđịch i cđịch quan kia vđịch kinh phí nhà nđịch địch c cđịch p. Mđịch t đđịch t nđịch địch c đã nghèo mà còn đê lên đđịch vai ngđịch địch i dân

những gánh nặng khốn khổ đến vậy thì làm sao dân tộc ta không kém thiên hạ ?

Tôi thấy dường như luôn tỏ hào vể tài “nghệ thuật lãnh đạo” của chúng. Đem chuyện này trao đổi với một số người dân thì họ nói: dường như có tài mà bất lực thì có (Một nhóm người người khác nhau mà tôi thấy họ đều nói đúng). Họ nói rằng khi còn nhà đi học, sách giáo khoa cấp 1 dạy rằng ở Miền Nam (dường như sông Cửu Long) có giống lúa trĩu, quanh năm thóc chín, người dân cần việc đi gặt hái không bao giờ hết, vậy mà thóc này có thể nuôi sống

đến c toàn th đến ng bào c n c ta.
Hi n nay đ quốc M đang xâm
chi m, chúng v vết h t c a c i c a
đến ng bào Miền Nam, khi nào gi i
phóng, th ng nh t t quốc thì tha h
mà sung s ng. Nay, th ng nh t n c
nhà, ch ng th y lúa dâu, bài h c y
cũng bi n m t.

“C m vàng còn s vàng r i
Vào h p tác xã đ i đ i m no”...

M t ng i đ c l i câu ca dao quen
thu c ki u đ chiêm ch c, m y ng i

khác chịch i địch c: khịch n nịch n cái hịch p tác xã cịch p thịch p, cịch p cao ịch y, lừa dân vào mịch t hịch địch chôn. Bậy giịch thì tôi chịch ng tin thịch ng cha nào hịch t, mịch t ngịch ịch i hăng hái nói tiịch p: bác Hịch địch n sau khi thịch ng nhịch t địch t nịch ịch c thì nhà nịch ịch c miịch n thuịch cho nông dân ít nhịch t 2 năm, thịch mà chúng nó giịch u tiịch t, giịch u cho địch n khi không giịch u nịch i nó mịch i chịch u vâng lịch i bác địch y, ngay cịch ngày chịch t cịch a bác Hịch mà nó còn lịch a dân thì chịch ng có gì mà chúng nó không lịch a.

Trịch vịch nhà trong trịch ng thái mông lung suy nghĩ chịch ng đâu vào đâu, tiịch t trịch i địch u xuân tô địch m cho nhịch ng ngày Tịch t

Nguyên Đán c a dân t c làm lòng
ng i ph n ch n, v i đi nh ng căng
th ng, nh ng gay g t trong cu c s ng
đ i th ng. Ng l ng xu ng gi ng
cho giã x ng c t b i qua m t ngày
ti p qu n toàn nh ng r u, bia theo
phong t c, t p quán c a nh ng ngày
t t. Lúc này tôi m i đ tâm nghe chi c
loa truy n thanh c a huy n su t ngày
ra r chĩa vào nhà tôi làm cho nhi u
khi r t khó ch u nh ng v n ph i nghe.
Tôi b t c i vì ch t nh đ n có ông
b n là ng i hay say r u, "t u nh p
ngôn xu t", ông đã xu t thì không ai
có th c t ngang đ c. Hôm đ n nhà
tôi u ng quá say, m i ng i c đ cho
ông nói, vì có mu n nói cũng ch ng ai
xen vào đ c, vì c c t ti ng là b

ông quát b... . Đúng 11 gi... tr... a, chỉ... c loa truy... n thanh b... t đ... u phát v... i t... n s... âm l... ng h... t công su... t. Ông ta ch... tay v... phía chỉ... c loa quát l... n “câm ngay”, loa v... n không ng... t, r... i ông l... i quát, ti... ng loa l... i to h... n, t... c quá ông ch... i đ... ng “đ... đi... c lòi”.

Lúc này tôi b... t đ... u thiu thiu ng... , chỉ... c loa truy... n thanh chuy... n t... i ch... ng trình phát thanh quân đ... i nhân dân đ... n v... i bàn dân thiên h... . Tôi c... t... nh táo đ... nghe. M... đ... u ch... ng trình lá tin kh... p n... i thi đua l... p thành tích “m... ng đ... ng, m... ng xuân”. Tôi b...n khoăn vì tôi v... a đi m... t s... n... i

v... , th... đô Hà N...i có, B...c Giang,
L...ng S...n có, và c... nhi... u vùng nông
thôn có, tôi ch...ng th...y ... đâu có đ...ng
thái nào ch...ng t... đang nô n...c l...p
thành tích chào m...ng ngày sinh nh...t
đ...ng. Ngay c... vi...c m...ng đ...ng tôi
cũng ch...ng th...y ai đ... đ...ng đ...n.
Nh...ng ngày t...t m...i ng...i ch... chúc
nhau m...ng xuân năm m...i, chúc nhau
s...c kh...e, làm ăn phát đ...t. Tuy...t
nhiên tôi ch...a th...y ng...i nào t...
nh...ng ng...i có h...c v...n cao, tri th...c
r...ng, nh...ng ng...i bình th...ng, nh...ng
ng...i không bình th...ng cho đ...n
ng...ng ng...i th...n kinh không ...n đ...nh
ho...c nh...ng gã nát r...u bét nhè cũng
không h... có l...i nào nói đ...n vi...c
m...ng đ...ng, l...i càng không th...y có

những việc làm thì tất cả những cái đó kính dâng lên Đảng. Phải chăng nó đi ra khỏi một vùng xa xôi hẻo lánh mà tôi không thể biết được, hoặc có một nơi thiên đình nào đó mà một thế hệ tôi không thể nhìn thấy.

Như trên giấy chúng nghe chương trình phát thanh quân đội nhân dân, tôi cứ trôi theo dòng suy nghĩ tưng tưng. Quân đội là của nhân dân, từ nhân dân mà ra, do nhân dân nuôi dưỡng. Các nước dân chủ văn minh, quân đội chỉ làm nhiệm vụ theo quy định của hiến pháp và pháp luật, nhà nước thực thi pháp quyền lý, điểu hành quân đội.

Quân đội không thể là công cụ của bất cứ một chính quyền nào, nhiệm vụ thiêng liêng nhất của quân đội là bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ của quốc gia. Quân đội nhân dân Việt Nam, nhiệm vụ hàng đầu là bảo vệ đất nước, cắm chốt định tại những chốt để lập đi, lập lại trong các chiến tranh phát thanh quân đội: “quân đội ta trung với Đảng, hiếu với dân...”. Một lực lượng hùng hậu, được trang bị các phương tiện và vũ khí tối tân, được chăm lo bằng những phương tiện thu của nhân dân đóng góp mà nhiệm vụ hàng đầu là để bảo vệ cho sự tồn tại của một chính quyền thì quốc gia thiên hạ có mấy tay! Điệu này đã nói lên:

Một là địch đã tách mình ra khỏi nhân dân, cho mình là siêu nhân, địch trên nhân dân, trên dân tộc, địch lợi ích của địch lên trên lợi ích dân tộc... Chính bởi thế nên mới tự quy định cho mình một chế độ riêng, một chế độ đặc biệt, một chế độ bất bình thường. Nếu địch trong nhân dân, vì nhân dân phục vụ, lợi ích của địch nằm trong lợi ích của nhân dân thì quân đội chỉ làm nhiệm vụ trung với nước, hiếu với dân thì đã là địch.

Hai là nguy cơ của địch cầm quyền mà địch đã nhận thấy. Để bảo tồn

chđ đđ c trđ , không có con đđ đ ng nào khác mà là con đđ đ ng rđ nhđ t, hiđ u quđ nhđ t là lđ y quân đđ i làm lá chđ n đđ bđ o vđ , đđ răn đe, đđ hđ u thuđ n cho sđ tđ n tđ i.

Ai cũng biđ t Viđ t Nam là đđ t nđ đ c không rđ ng, ngđ đ i chđ a đđ ng, kinh tđ chđ a phát triđ n nên viđ c xây đđ ng quân đđ i chính quy, hiđ n đđ i còn nhđ ng hđ n chđ . Tuy nhiên không ai phđ nhđ n quân đđ i nhân dân Viđ t Nam là quân đđ i anh hùng, nhđ ng có mđ t quân đđ i mà “càng đánh càng mđ nh, càng đánh càng thđ ng, trăm trđ n trăm thđ ng, kđ thù nào cũng đánh

thông” như quân đội nhân dân Việt Nam thì trên thế giới này chắc hẳn là không kiếm đâu ra!

Tôi không hiểu tại sao chúng luôn chọn cách nói lý tưởng, cách nói khác thường, cách nói coi thường người nghe, cách nói mớ dân mà không hề nghiêm chỉnh. Phải chăng đây là cách nói vốn có, cách nói đố kỵ, cách nói căm thù căm a b máy tuyên truyền căm a đố kỵ căm thù s? Hơn thế nữa chúng còn rất tự hào cho đây là một trong những tài “nghệ thuật lãnh đạo” của chúng, là một trong những bí quyết rất thành công của chúng.

Công bằng mà nói thì đường cũng “tài” thật! Không tài sao đường lúc khi mà đường nhìn thấy đất nước ta đang sống trong áp bức, nô lệ, lòng khao khát của mọi người dân là mong mọi người có đường để cứu giúp dân tộc, thoát khỏi ách thống trị của thực dân Pháp. Thấy hiểu đường lúc lúc đau mắt nước của nhân dân, nên ngay lúc khi ra đời năm 1930, đường lãnh đầu tiên của đường đã cho ra đời: sau khi hoàn thành cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân, đường sẽ đưa nước ta tiến lên chủ nghĩa xã hội, bước qua giai đoạn phát triển tiến bộ chủ nghĩa, xây dựng một xã hội mới, xã hội văn minh, mọi người sống với nhau chan hòa, bình đẳng, tôn trọng yêu nhau, một xã hội xóa bỏ chế độ

ngái bóc lột ngái, mát xã hái công
báng dân chủ gáp triáu lán xã hái tá
bán, mát xã hái do nhân dân làm chủ,
nhà nác là nhà nác của dân, do
dân và vì dân, là công bác của dân, là
đáy tá trung thành của nhân dân,...và
...

Vái nháng kháu hiáu kêu nhá chuông
vàng,vái đáng lái đi vào lòng ngái
nhá váy, đáng cáng sán Viát Nam đã
táp háp đác đông đáo quán chúng
nhân dân đi theo mình, không quán
ngái gian khá, hy sinh mát lòng đi
theo đáng, đoàn kết xung quanh đáng
hoàn thành cách máng dân tác, giành

địch c chính quy n trao tay địch.
Chính phủ địch ưu tiên c a n c Việt
Nam dân chủ c ng hoà là chính phủ
đa nguyên chính trị , g m nhi u địch
phái, nhi u t ch c, nhi u nhân sĩ yêu
n c tham gia.

Vì “tài thao lược” c a địch, ch trong
thời gian ngắn, địch đã lo i trị địch
nh ng thành phần phi c ng s n ra
kh i b máy chính phủ , thay vào đó là
toàn b nh ng địch viên c ng s n
c m quy n. Đây cũng là cu c cách
m ng th hi n s “tài tình” c a địch,
địch t hào nh có cách nói “v n có”
c a địch nên đã g t hái địch nh ng

thành công vang dội trên nhiều lĩnh vực trong suốt quá trình cải tạo đất nước.

Trong suốt hai cuộc kháng chiến chống pháp và “chiến tranh Miền Bắc” đất nước cũng luôn thành công trong việc vận dụng cái gọi là “nghệ thuật lãnh đạo”, trong đó công tác tuyên truyền đóng vai trò quan trọng để giành thắng lợi. Đất nước đã kêu gọi nhân dân đoàn kết xung quanh đất nước, mặt lòng đi theo đất nước, tuyệt đối tin tưởng, trung thành với đất nước vì đất nước là đội quân tiên phong, đất nước bao gồm những người tiên tiến nhất của giai

cấp công nhân và nhân dân lao động, động luôn trung thành với lợi ích của nhân dân, của dân tộc... Hàng triệu người đã dấn thân theo đường lao vào cuộc chiến tàn khốc, đem lại vinh quang trở lại cho đất nước.

Cho đến ngày nay nhiều người chỉ nhìn thấy vẻ ngoài thốt lên: động quá “tài tình”, động có cách nói làm cho mọi người sẵn sàng xông vào làm những công việc hiểm nguy, sẵn sàng hy sinh vì mục tiêu lý tưởng của đất nước. Khi động đã giành được mục tiêu thì động quay ngoặt lại với những người đã hy sinh, công nhân sẵn sàng mình đổ máu đổ mồ hôi cho

Đáng quang vinh.

Kháng chiến thắng lợi, công nhân đi lên
chá nghĩa xã hội. Với đường lối tập
trung mọi quyền lực vào tay Đảng, công
chá tập trung quan liêu bao cấp tập
tác duy trì và phát huy. Khi mà nền
kinh tế công nhân ta đã gần như hoàn toàn
bá sụp đổ, Đảng kêu gọi mọi người hãy
“thát láng buác báng” để xây dựng
chá nghĩa xã hội, kiên quyết không
theo tập bán chá nghĩa vì đó là chá đá
xá xa, thái nát.

Đùng mất cái địch ng bịch o phịch thay địch i
tịch duy, nhịch là tịch duy kinh tịch, chịch p
nhịch n sịch vịch n hành cịch a cịch chịch thịch
trịch trịch ng. Địch u nịch c cịch trịch i là cịch chịch thịch
trịch trịch ng nó đã là vịch n có trong thịch giịch i
tịch bịch n, chính địch ng đã ngăn cịch m nó
không cho nó địch trịch c bịch n mịch ng địch n địch t
nịch trịch c mà địch ng đang cai trịch, vì sịch nó
làm phai nhịch t mịch c tiêu lý tịch trịch ng cịch a
chịch địch. Hịch ng trăm năm nay địch ng vịch n
nguyịch n rịch a nó, vịch y mà bây giịch phịch i
chịch p nhịch n nó vì nịch u không chịch địch
cịch a địch ng cịch ng sịch n tịch t yịch u sịch sịch p địch
thịch địch ng đã không mịch t chút ngịch trịch ng
ngùng khi tuyên bịch vịch i bàn dân thiên
hịch là địch ng đã sáng suịch t, địch ng khịch i
xịch trịch ng và lãnh địch o công cuịch c địch i mịch i
này. Công lao này mịch t lịch n nịch a lịch i

thuộc về đường quang vinh.

Tôi còn nhớ năm 1990, có mặt lãnh tụ của đường trong dịp đi thăm chúc tết các cháu thi đua nhi nhân ngày 1-6, lãnh tụ này tuyên bố với các cháu nhi đường rằng: các cháu yêu quý, công cuộc đi mìn do đường ta khởi xướng và lãnh đạo đã giành được những thành tựu to lớn... Đường trực tiếp mặt đi tiếp là các cháu thi đua nhi mà lãnh tụ của đường cũng không lo ngại trừ chuyện tôi thông tin về công lao của đường! Thế mìn biết báo mấy tuyên truyền của đường như thế nào?

Cách ng cách m lài là th y Vi t Nam m i ho t đ ng trong đ i s ng xã h i mà đ t đ c nh ng k t qu nh t đ nh đ u g n v i công lao c a đ ng, câu c a mi ng c a các nhà lãnh đ o đ ng các c p là “c m đ ng, áo dân”. Ai cũng bi t đ ng l y đâu ra ti n, l y đâu ra c m, m y đ ng đ ng phí do các đ ng viên đóng góp không đ đ chi cho đ ng mua gi y m c in n các ngh quy t c a đ ng. Th c t thì đ ng đang là gánh n ng đ i v i nhân dân. Đ i v i đ t n c vì đ ng có b máy kh ng l đang hàng ngày tiêu xài ti n b c c a nhân dân. V y mà đ ng ngang nhiên tuyên b tranh công v i nhân dân, t nh n ti n c a nhân dân là ti n c a đ ng.

Ngày nay, khi mà toàn cầu hoá đã trở thành xu thế tất yếu của thế giới, người dân đã tiếp cận nhiều nguồn thông tin khác nhau, tất yếu sẽ có những nhận định, đánh giá về thế giới cuộc không còn mộng mơ như trước đây, vậy mà báo máy tuyên truyền đã sẵn sàng để ngụy biện không hề chuyển đổi chút nào về phong cách, hình thức cũng như nội dung tuyên truyền. Vậy chăng nào tất yếu, vậy ra rồi nói không biết gì, nói lý tưởng, nói cho sướng miệng, không cần biết người nghe hiểu phần nào. Chẳng hạn: trong thế giới ngày nay, yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội trở thành một yêu cầu, trung với đất nước là trung với nhân dân, hi vọng với dân!

Phàm nh...ng k... s...p m...t đi th...ng
hay h...t ho...ng, đ... k..., loé lên s...c
mãnh li...t còn l...i th... hi...n s... ti...c nu...i,
s... tuy...t v...ng c...a nó.

(còn ti...p)